

Хоч буря грізна навкруги

290

“Pieśni Brzasku - 387”

G D G

1. Хоч бу - ря гріз - на на - вкру - ги, ми вже не бо - ї - мось, Бо по - руч з на - ми
 2. Ко - ли по - тра - пиш в бу - рі вир, Ти, бра - те, вір - но стій, Бо пе - ре - мо - жеш
 3. Же - ні - мо сму - ток з сер - ця геть, звер - ні - мо вго - ру зір. Наш лю - бий Гос - подь

D G G Am11/D G D G Am11/D

зав - жди є у труд - но - щах Хрис - тос. Як мо - ли - мось до Ньо - го ми, Він в сер - це шле бла -
 тем - ну ніч лиш в вір - нос - ті сво - їй. Гос - подь під - трим - ку о - бі - цяв, тож смі - ло йди впе -
 по - ка - зав свя - то - го ми - ру взір. Нав - ко - ло хмар че - рез ім - лу ля - мів - ку ба - чи -

G D G Bm C G/D D7 D G

жен - ний мир, В спо - ку - сах бе - ре - же і не за - ли - шить вже.
 ред весь час, Мо - ли - тись не за - будь, у ві - рі силь - ним будь.
 мо яс - ну. Ра - дій - мо цим, бра - ти, хоч і не - лег - ко йти.